

indleveret det i Bureauet, henstillede Formanden til mig, hvorvidt jeg fandt det rigtig under Finantslovens Behandling at fremkomme med et Forslag, som efter Finantslovens hele Natur vilde, hvis det blev vedtaget her, paahyre baade Regjeringen og det andet Thing et Tryk, som ikke vilde være tilstede, naar Sagen blev behandlet som et særskilt Lovforslag. Da jeg maatte anerkende Berettigelsen af disse Formandens Udtalelser og ialfald maatte høre mig for den Mulighed, at Formanden ikke vilde tilstede, at Forslaget kom under Forhandling som et Endringsforslag til nærværende Behandling under Paaberaabelse af den Paragraph i Grundloven, som bestemmer, at ethvert Forslag skal undergaae 3 Behandlinger, fandt jeg mig foranlediget til ikke at stille Forslaget. Seg tog det altsaa tilbage, men med udtryffeligt Indvilgelse af Formanden om, at jeg paa Grund af de Udtalelser, der fandt Sted ved denne Sags 1ste Behandling, skulde have Lov til at omtale dette Forhold ved nærværende Behandling, og saaledes er det nu skeet. Seg skal imidlertid ikke undlade at behude, at jeg holder saa fast ved denne Sag, at jeg skal fremkomme med et særskilt Lovforslag, for at dette Punkt derefter kan komme ind paa sin Plads i § 4. Seg anseer det nemlig ikke blot for nødvendigt, at vi faae Udgiftsfiden bragt ned til omtrent 20 Millioner. — den var i Finantslovsforslaget opført med circa 22 Millioner, men blev ved Afstemningerne ved denne 2den Behandling affortet til omtrent 21 Millioner — men jeg anseer det ogsaa for nødvendigt, forsaavidt skee kan, uden nye almindelige Skatter, at bringe Indtægtsfiden op til, hvad jeg vil kalde det Normale, nemlig 20 Millioner Rd. Seg anseer det da ogsaa for rigtig, at jeg ikke undlader at give Thinget Lelighed til at tænke over og at forhandle om det lille Bidrag, som jeg kan give i den Retning. Forbindelsen imellem det Forslag, jeg agter at stille, og andre Conti har jeg allerede berørt, og jeg haaber at faae en ikke ringe Tilslutning fra Thingets Side, saasnart jeg fremkommer med dette fra mit Standpunkt ikke egoistiske Forslag, da jeg selv kommer til at betale min Deel af Skatten.

N. Sage: Seg ønsker blot at sige et Par Ord til, hvad der blev anført af den ærede Ordfører. Hans Betragtninger i det Hele kan jeg dele. Men, naar den ærede Ordfører som en Grund til, at man ikke foretager en grundig Undersøgelse af Reservecens hele Stilling, anførte Forventningen om de amerikanske Penge, saa vil jeg tilstaae, at jeg meget havde ønsket, at man havde foretaget denne Dpgjørelse af Reservecens, de amerikanske Penge uanseet. Vi have jo forresten desværre forbrugt en Deel af disse amerikanske Penge, hvorfor jeg ganske vist gjerne vilde dele den ærede Ordførers Forventning om, at vi faae dem. Det vilde jo være urimeligt at forlange af enkelte Medlemmer, om de saa end interessere sig nok saa meget for de Sager, der her ere paa Bane, at de skulde kunne komme til Thinget med noget som helst Udbytte af, hvad jeg vil kalde disse private Meddelelser; naar de ikke gaae videre, end de her ere gaaede, saa er det unyttigt for de udenfor staaende Medlemmer at undersøge disse Sager. Naar man ikke har alle Documenter og Regninger opliggende for sig, saa kommer man naturligvis paa Glatijs, kommer til at sige Noget, som ved nærmere Undersøgelse vil vise sig ikke at være ganske rigtig. Seg vil altsaa blot henlede Opmerksomheden paa — hvad ogsaa den ærede Ordfører omtalte — en Maade at skaffe Penge paa, naar Finantsministeren er i Forlegenhed for de nødvendige Midler. Den ærede Ordfører nævnte den ikke; men jeg kan ikke komme fra den Tro, som jeg har vedkjendt mig, og som jeg har udtalt mangfoldige Aar, uanseet nærværende Creditpapirer, at det vil være rigtig at udstede Sedler, bærende en lav Rente, bærende en Rente af f. Ex. 1 Sk. af 100 Rd. om Dagen; derved vilde Finantsministeren have det i sin Haand at vedblive med denne Finantsoperation. Men han har brændt disse Creditsedler, og han har ikke forlangt nye istedet, hvilket jeg anseer for en Feil; jeg troer, at den billigste Maade, hvorpaa Penge kunde været reiste, vilde være denne. Det er jo heller ikke uden Exempel andre Steder, at en Finantsminister har en saadan Hjælp at ty til, naar han ikke kan faae